

Ελληνικά καράβια στο Λίβερπουλ

Η αγορά της πρώτης φωτογραφικής μηχανής, η γνωριμία με έναν βετεράνο φωτογράφο καραβιών και η παρακμή της βιομηχανίας χάλυβα. Μια εντυπωσιακή συλλογή με εικόνες ελληνικών καραβιών και το νήμα που ενώνει το Λίβερπουλ με τον Πειραιά

Τα καταλάβαινα τα πλοία στους ντόκους από τη μυρωδιά των χημικών ή των άλλων φορτίων τους. Δώδεκα χρονών, κατέβαινα στο Bidston Dock, πέντε λεπτά από το σπίτι μου, και τα έβλεπα να έρχονται. Έφεραν σιδηρομετάλλευμα

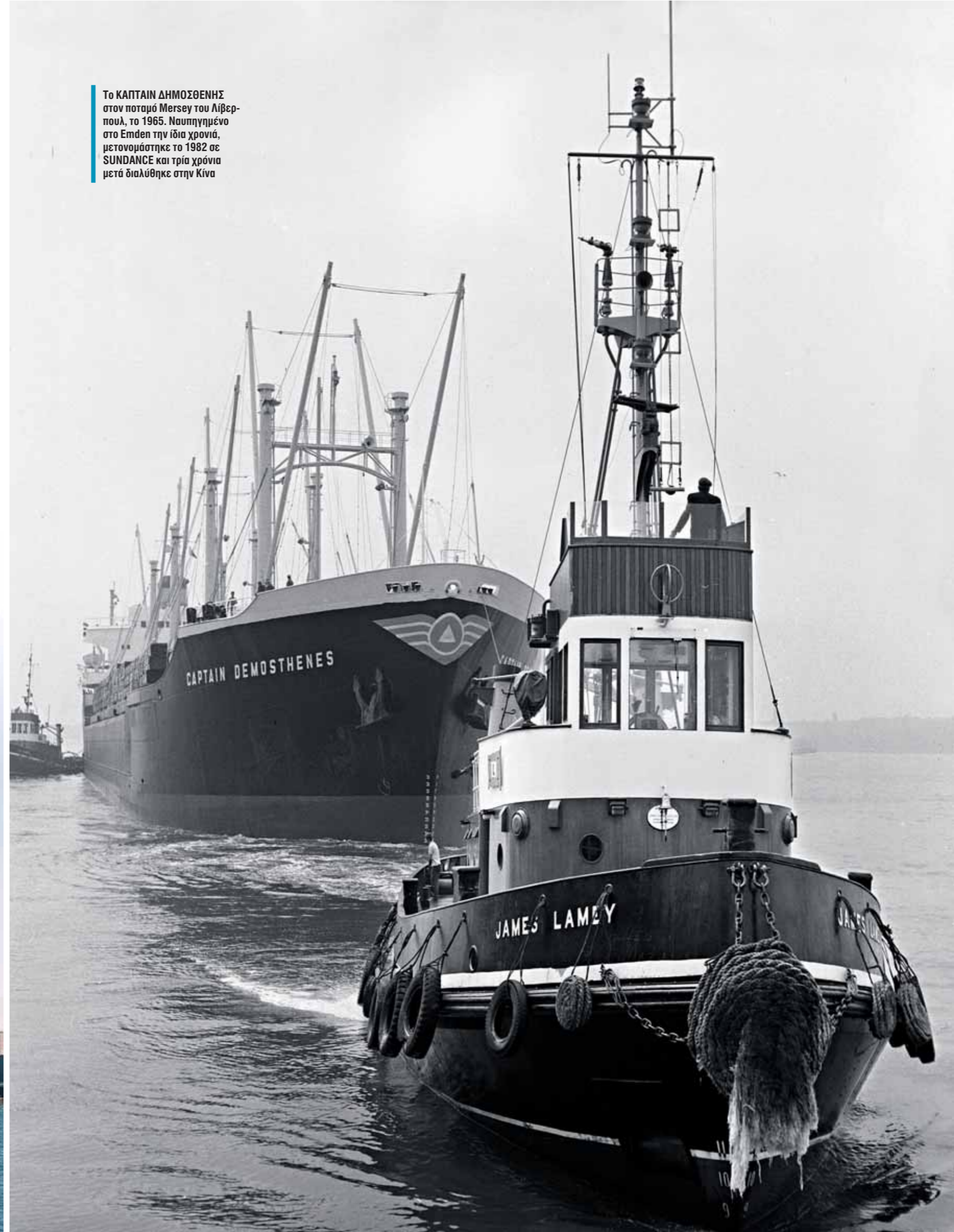
από το εξωτερικό για να τροφοδοτήσουν τα χαλυβουργεία του Shotton και να δημιουργηθεί το βρετανικό ασάλι. Μεγάλοι γερανοί ξεφόρτωναν τα φορτία και τα τοποθετούσαν στα βαγόνια των τρένων. Μαζευόταν τόση σκόνη στα παράθυρα του σπιτιού μας, που

η μητέρα μου τα καθάριζε κάθε δεύτερη μέρα. Αποφάσισα να κρατήσω αρχείο των πλοίων που κατέπλεαν, κι έτσι ρώτησα τον πατέρα μου αν γινόταν να πάρω δώρο για τα γενέθλιά μου μια φωτογραφική μηχανή. Το 1979, κλείνοντας τα δεκατρία, απέκτησα

μια καταπληκτική μηχανή με φιλμ 35 χιλιοστών. Μπορούσα πια να βγάλω έγχρωμες φωτογραφίες. Το μόνο που είχα να κάνω είναι να αγοράζω τα φιλμ. Εκεί ξόδευα όλο το χαρτζιλίκι μου, και φυσικά στην εκτύπωση των φωτογραφιών.

Κατέγραφα όλα τα ονόματα των πλοίων και παρατηρούσα πως τα περισσότερα ήταν ελληνικά. Τα διαφορετικά χρώματα στα φουγάρα και τα σκουριασμένα κύπη συνέθεταν καταπληκτικές φωτογραφίες. Είχα ξεκινήσει ήδη τη συλλογή μου. Διάβαζα τα ονόματα ➤

Το DAPO SAILOR στις αποβάθρες του Bidston, το 1977. Τη χρονιά εκείνη αποκτήθηκε από την εφοπλιστική οικογένεια Ποθητού. Ναυπηγήθηκε ως MONKSGARTH για την Cory Bulk Carriers και διαλύθηκε το 1984 στην Ινδία

Το ΚΑΠΤΑΙΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ στον ποταμό Mersey του Λίβερπουλ, το 1965. Ναυπηγημένο στο Emden την ίδια χρονιά, μετονομάστηκε το 1982 σε SUNDANCE και τρία χρόνια μετά διαλύθηκε στην Κίνα